

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் சப்த சந்த
மரபும்: ப்ருகதி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்திய அறிவு,

மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளின் ஆய்வு

**The Seven Horses of the Sun and the Sapta Chanda Tradition in Vedic Literature: A Study
of Indian Knowledge, Language and Cultural Symbols Centred on the Brihati Metre**

முனைவர் தி. ஹேமலதா^{1*}, முனைவர் செ. சக்திமுருகன்²,

முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன்³

¹ முதுகலை தமிழ்த்துறை தலைவர், வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, திண்டிவனம், ஈரோடு

² உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு -

638052, Email: sakthimurugan.c@nandhaarts.org

³ நிர்வாக அதிகாரி, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

***Corresponding author:** முனைவர் தி. ஹேமலதா, hemalathajc@gmail.com

ORCID ID: Author 1: <https://orcid.org/0009-0001-2328-8313>; Author 2: <https://orcid.org/0009-0000-1996-2099>;

Author 3: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp072026.04>

Abstract

The mythic metaphor of the seven horses that draw the chariot of the Sun god is explained in the later Indian tradition by linking them with the seven principal Vedic metres (Gayatri, Ushnih, Anushtubh, Brihati, Pankti, Trishtubh, Jagati). Rather than accepting this connection as a foregone conclusion, this article poses as its research question whether it is found directly in the Vedic sources or was historically constructed through the Nirukta, the science of metre (Chandas-shastra), later commentaries (bhashyas) and Puranic-temple traditions. Drawing on Rigveda hymn 1.164 (the Asya Vamasya / riddle hymn), Yaska's Nirukta, Pingala's Chandas-sutra, and the contributions of scholars such as Houben, af Edholm and Witzel, the symbolic system is analysed from linguistic, semiotic and Indian Knowledge Systems perspectives. The metrical structure of the Brihati metre is examined in particular, explaining how the three-dimensional relationship of sound-metre-cosmos forms a central principle of Vedic linguistics. In conclusion, the article establishes that the identification of the seven horses with the seven metres began as an implicit numerical symbol in the Rigveda, developed through the Nirukta-Chandas tradition, and was made definite in the later commentarial-Puranic tradition — a progressive semiotic construction.

Keywords: Vedic literature; Chandas-shastra; Brihati metre; Nirukta; Sun; semiotics; Indian Knowledge Systems

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சூரிய தேவனின் தேரினை இழுக்கும் ஏழு குதிரைகள் என்னும் புராண உருவகம், பிற்கால இந்திய பாரம்பரியத்தில் ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களுடன் (காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருகதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி) இணைத்து விளக்கப்படுகிறது. இக்கட்டுரை இத்தொடர்பை ஒரு முன்கூட்டிய முடிவாக ஏற்காமல், அது வேத மூலங்களில் நேரடியாகக் காணப்படுகிறதா, அல்லது நிருத்தம், சந்த சாஸ்திரம், பிற்கால பாஷ்யங்கள் மற்றும் புராண-கோயில் மரபுகள் வழியாக வரலாற்று ரீதியில் கட்டமைக்கப்பட்டதா என்பதை ஆய்வுக் கேள்வியாக முன்வைக்கிறது. ரிக்வேதம் 1.164ஆம் சூக்தம் (அஸ்ய வாமஸ்ய / புதிர் சூக்தம்), யாஸ்கரின் நிருத்தம், பிங்கள சந்தசூத்திரம் மற்றும் ஹவுபென், ஆஃப் எட்ஹோம், விட்ஸல் ஆகிய ஆய்வாளர்களின் பங்களிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மொழியியல், குறியீட்டியல் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு (Indian Knowledge Systems) கோணங்களில் இந்தக் குறியீட்டு அமைப்பு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. ப்ருகதி சந்தத்தின் யாப்பியல் அமைப்பு சிறப்பாக ஆராயப்பட்டு, ஒலி-சந்தம்-அண்டம் என்னும் முப்பரிமாணத் தொடர்பு எவ்வாறு வேத மொழியியலின் மையக் கொள்கையாக அமைந்துள்ளது என விளக்கப்படுகிறது. முடிவாக, ஏழு குதிரை-ஏழு சந்த அடையாளம் என்பது ரிக்வேதத்தில் மறைமுகமான எண் குறியீடாகத் தொடங்கி, நிருத்த-சந்த மரபின் வழி வளர்ந்து, பிற்கால பாஷ்ய-புராண பாரம்பரியத்தில் திட்டவட்டமாக்கப்பட்ட ஒரு படிப்படியான குறியீட்டு நிகழ்வு (progressive semiotic construction) என்பது இக்கட்டுரையில் நிறுவப்படுகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: வேத இலக்கியம்; சந்தசாஸ்திரம்; ப்ருகதி சந்தம்; நிருத்தம்; சூரியன்; குறியீட்டியல்; இந்திய அறிவு மரபு

1. முன்னுரை

வேத இலக்கியம் இந்திய அறிவு மரபின் (Indian Knowledge Systems) அடிப்படை ஊற்றாக விளங்குகிறது. அதில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு புராண உருவகமும் வெறும் கதைக் கூறாக நின்றுவிடாமல், மொழியியல், சடங்கியல், வானியல் மற்றும் தத்துவார்த்தக் கருத்தாக்கங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. சூரிய தேவனின்

தேரினை இழுக்கும் ஏழு குதிரைகள் என்னும் உருவகம் இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. நவீன பக்தி இலக்கியம், கோயில் சிற்பங்கள், மற்றும் பிரபல இந்து மத விளக்கங்களில் இந்த ஏழு குதிரைகள் ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களைக் (Chandas) குறிக்கின்றன என்று பரவலாகக் கூறப்படுகிறது. எனினும் இத்தொடர்பு எவ்வளவு தூரம் வேத மூலங்களிலேயே வேரூன்றியுள்ளது, எவ்வளவு தூரம் பிற்கால உரையாசிரியர் பாரம்பரியத்தால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது கல்வியியல் ரீதியாக விரிவாக ஆராயப்படாத ஒரு பிரச்சினையாகவே உள்ளது. இக்கட்டுரை இந்த இடைவெளியை நிரப்ப முயல்கிறது.

சந்தசாஸ்திரம் ஆறு வேதாங்கங்களுள் ஒன்றாக இடம்பெற்று, வேத மந்திரங்களின் ஒலி அமைப்பையும் ஓசை நயத்தையும் பாதுகாக்கும் கருவியாகச் செயல்படுகிறது. மொழியியல் அடிப்படையில், சந்தம் என்பது வெறும் எழுத்தெண்ணிக்கை கணக்கீடு அல்ல; அது ஒலி, பொருள் மற்றும் சடங்கு நோக்கம் ஆகியவற்றை இணைக்கும் ஒரு குறியீட்டு அமைப்பு. இக்கட்டுரை வேத இலக்கியம், சந்த இலக்கணம், மொழியியல், குறியீட்டியல் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு ஆகிய ஐந்து அறிவுத் துறைகளை ஒன்றிணைத்து, “சூரியனின் ஏழு குதிரைகள்—ஏழு சந்தங்கள்” எனும் அடையாளத்தின் வரலாற்று உருவாக்கத்தை நுணுக்கமாக ஆராய முற்படுகிறது.

Fig 1: சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் வேத சந்தங்களும்

இப்படமானது சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் ஏழு வேத சந்தங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதா என்பதை ஆராய்கிறது. இது புராணம், மொழியியல், சந்தசாஸ்திரம், குறியீட்டியல் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபுகளை இணைத்து, இவர்களின் வரலாற்று உருவாக்கத்தை நுணுக்கமாக விளக்கும் கல்விசார் ஆய்வுக் கட்டுரையின் கருப்பொருளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

2. முன்னாய்வு மதிப்பாய்வு

ரிக்வேதத்தின் 1.164ஆம் சூக்தம்—“புதிர்ச் சூக்தம்” (Riddle Hymn) அல்லது “அஸ்ய வாமஸ்ய சூக்தம்” என அழைக்கப்படுவது—ஏழு எண்ணுடன் தொடர்புடைய பல உருவகங்களைக் கொண்டுள்ளது (ஏழு சக்கரங்கள், ஏழு குதிரைகள், ஏழு சகோதரிகள் என). இச்சூக்தம் மேற்கத்திய இந்தாலஜி ஆய்வாளர்களால் நீண்டகாலமாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது. ஹவுபென் (Houben, 2000) இச்சூக்தத்தை ப்ரவர்க்ய சடங்குடன் இணைத்து, புதிர் வடிவிலான வேத வரிகள் குறிப்பிட்ட சடங்கு நிலைகளுடன் தொடர்புடையவை என நிறுவுகிறார். இது காட்டுவது என்னவெனில், ரிக்வேதப் புதிர்ச் சூக்தங்களின் எண் குறியீடுகள் பெரும்பாலும் சடங்கு-வானியல் தொடர்புடையவையாகவே காணப்படுகின்றனவே தவிர, சந்த வகைப்பாட்டுடன் நேரடித் தொடர்பு அவற்றில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை. அதேபோல ஆஃப் எட்ஹோம் (af Edholm, 2021) ப்ரவர்க்ய சடங்கு வளாகத்தை விரிவாக ஆராயும்போது, ரிக்வேதத்திலும் அதர்வவேதத்திலும் காணப்படும் எண் குறியீடுகள் பிற்கால பிராமண, ஆரண்யக இலக்கியங்களில் எவ்வாறு விரிவுபடுத்தப்பட்டு விளக்கப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறார்.

யாஸ்கரின் நிருக்தம் (Nirukta) குறித்த ஆய்வுகள் வேறு கோணத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. குமார் (Kumar, 2022) சுட்டிக்காட்டுவது போல, யாஸ்கர் வேத மந்திரங்களைப் புரிந்துகொள்ள மூன்று அடிப்படைக் கூறுகளை—ரிஷி (பாடிய முனிவர்), தேவதை (எந்த தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதோ), மற்றும் சந்தம் (எந்த யாப்பில் அமைந்துள்ளதோ)—இன்றியமையாதவையாகக் கருதுகிறார். இந்த மூன்று கூறுகளுமே ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்த ஒரு புரிதல் அமைப்பை உருவாக்குகின்றன; சந்தம் தனித்து நிற்கும் ஒரு தொழில்நுட்பக் கூறு அல்ல, மாறாக

மந்திரத்தின் தெய்வீக பொருளையும் சடங்குப் பயன்பாட்டையும் தீர்மானிக்கும் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். இந்த நோக்கு, ஏழு சந்தங்களை ஏழு “தெய்வீக சக்திகள்” ஆக்கக் கருதும் பிற்கால பாரம்பரிய விளக்கத்திற்கு ஒரு மொழியியல் அடிப்படையை அளிக்கிறது.

வேத பாரம்பரிய போர்ட்டல் (Vedic Heritage Portal, n.d.) போன்ற ஆவணங்கள் சந்தத்தை “வேத புருஷனின் கால்கள்” எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், சந்தம் என்பது வெறும் இலக்கண அமைப்பு அல்ல, மாறாக வேதத்தின் உடலமைப்பையே தாங்கி நிற்கும் ஓர் உருவக அங்கம் என்னும் பாரம்பரிய பார்வையை உறுதிசெய்கின்றன. இந்த வகையான உடல்-உருவக சிந்தனை முறையே, சூரியன்-தேர்-குதிரைகள் என்னும் இயற்கை உருவகத்துடன் சந்தங்களை இணைக்கும் குறியீட்டு தளத்தை உருவாக்கியிருக்கக்கூடும் என்பது இக்கட்டுரையின் ஒரு கருதுகோள் ஆகும். எனினும், மேற்கண்ட எந்த ஆய்வும் “சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் = ஏழு வேத சந்தங்கள்” என்னும் குறிப்பிட்ட அடையாளத்தை நேரடியாக வேத மூலத்திலிருந்து மெய்ப்பிக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இது ஒரு ஆய்வு இடைவெளியாக அமைகிறது, இதனையே இக்கட்டுரை நிவர்த்தி செய்ய முற்படுகிறது.

3. ஆய்வுப் பிரச்சினை, நோக்கங்கள் மற்றும் கேள்விகள்

இக்கட்டுரையின் மைய ஆய்வுக் கேள்வி பின்வருமாறு: “சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் ஏழு வேத சந்தங்களைக் குறிக்கின்றன” என்னும் அடையாளம் வேத மூலங்களில் நேரடியாகக் கூறப்பட்டுள்ளதா, அல்லது அது நிருத்தம், சந்த சாஸ்திரம் மற்றும் பிற்கால உரையாசிரியர் பாரம்பரியம் வழியாகக் காலப்போக்கில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு குறியீட்டு நிகழ்வா? இதனை ஆராய பின்வரும் துணைக் கேள்விகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன: (அ) ரிக்வேதத்தில் சூரியனின் குதிரைகள் பற்றிய குறிப்புகள் என்ன வடிவில் அமைந்துள்ளன, அவற்றில் சந்த வகைப்பாட்டுக்கான மறைமுக அல்லது வெளிப்படையான குறிப்பு உள்ளதா? (ஆ) யாஸ்கரின் நிருத்தமும் வேதாங்க சந்த மரபும் “சந்தம்-தேவதை-ரிஷி” என்னும் முக்கூறு அமைப்பை எவ்வாறு விளக்குகின்றன, அது சூரிய-சந்த தொடர்புக்கு எவ்வளவு அடிப்படை அமைக்கிறது? (இ) ப்ருகதி உள்ளிட்ட ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களின் யாப்பியல் அமைப்பு

எத்தகையது, அவற்றின் கட்டமைப்பு குறியீட்டு அர்த்தத்திற்கு எவ்வாறு பங்களிக்கிறது? (ஈ) பிற்கால பாஷ்யங்கள், புராணங்கள், கோயில் சிற்பக்கலை ஆகியவற்றில் இந்த அடையாளம் எப்போது, எவ்வாறு திட்டவட்டமாக வெளிப்படுகிறது? (உ) இந்த குறியீட்டு அமைப்பை இந்திய அறிவு மரபு மற்றும் குறியீட்டியல் கோட்பாட்டு கட்டமைப்பில் எவ்வாறு விளக்கலாம்? இந்த ஆய்வின் நோக்கம், ஒரு பிரபலமான மத-பண்பாட்டு நம்பிக்கையை விமர்சன பூர்வமாக ஆய்வு செய்வதன் மூலம், வேத மொழியியல் மற்றும் குறியீட்டு மரபுகள் எவ்வாறு காலப்போக்கில் அடுக்கடுக்காக உருவாகின்றன என்பதை விளக்குவதே ஆகும்.

4. ஆய்வு முறையியல்

இக்கட்டுரை உரையியல் பகுப்பாய்வு (textual analysis), ஒப்பீட்டு இலக்கிய முறை (comparative method) மற்றும் குறியீட்டியல் விளக்க முறை (semiotic interpretation) ஆகியவற்றை இணைத்த ஒரு தரமான (qualitative), இடைநிலைத் துறை (interdisciplinary) அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. முதற்கட்டமாக, ரிக்வேதத்தின் 1.164, 1.50 உள்ளிட்ட தொடர்புடைய சூக்தங்களின் மொழிபெயர்ப்புகளும் வெளிநாட்டு இந்தாலஜி ஆய்வுகளும் (Houben, 2000; af Edholm, 2021) மூல ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் கட்டமாக, யாஸ்கரின் நிருத்தம் மற்றும் பிங்கள சந்தசூத்திரம் தொடர்பான இரண்டாம் நிலை ஆய்வுகள் (Kumar, 2022; Sarup, 1927; Kapoor, 2005) பயன்படுத்தப்பட்டு, சந்த இலக்கண மரபின் கோட்பாட்டு அடிப்படை விளக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் கட்டமாக, பிற்கால பாரம்பரிய (traditional/popular) ஆதாரங்கள் ஒப்பிடப்பட்டு, அவை வேத மூல நூல்களிலிருந்து எவ்வளவு விலகி அல்லது நீட்சியாக அமைந்துள்ளன என ஒப்பிடப்படுகிறது. இறுதிக் கட்டமாக, குறியீட்டியல் கோட்பாடு பயன்படுத்தி, குதிரை-சந்த உருவகத்தின் அர்த்த உற்பத்தி செயல்முறை பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. இக்கட்டுரை ஒரு தொல்பொருள் அல்லது கள ஆய்வு அல்ல; இது முழுக்க முழுக்க ஓர் உரை-அடிப்படையிலான, விளக்கவியல் (interpretive) ஆய்வாகும் என்பதை முன்கூட்டியே தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது அவசியம்.

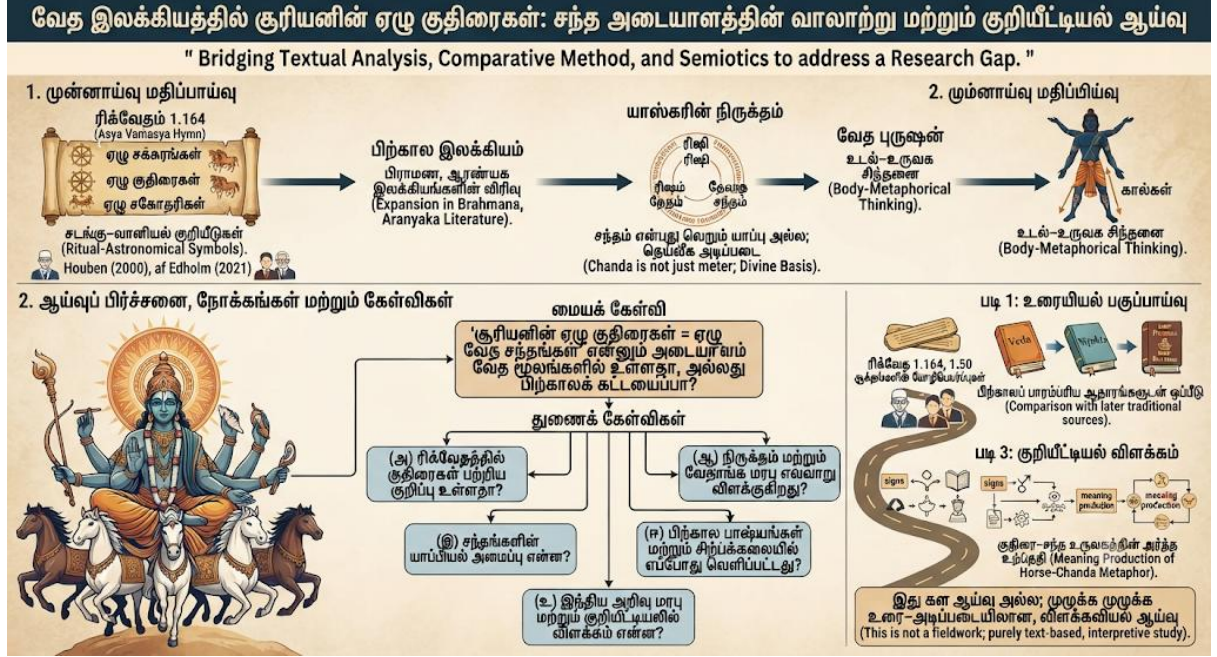

Fig 2: சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் ஏழு வேத சந்தங்களும்

இப்படமானது சூரியனின் தேரை இழுக்கும் ஏழு குதிரைகளும், காயத்ரி உள்ளிட்ட ஏழு வேத சந்தங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது. பக்தி இலக்கியங்கள், கோயில்கள் மற்றும் விளக்கங்களில் பரவலாகக் கூறப்படும் இந்த குறியீட்டு முறையை, கோஸ்மிக் மண்டலப் பின்னணியில், சமஸ்கிருத எழுத்துக்கள் மற்றும் பனைஓலைச் சுவடிகளுடன் மிக அழகாகவும் ஞானபூர்வமாகவும் சித்திரிக்கிறது.

5. வேத மூலங்களில் சூரியன், அவனது தேர் மற்றும் ஏழு குதிரைகள்

ரிக்வேதத்தில் சூரியன் (Sūrya) ஒளியின் தேவனாகவும், ஒழுங்கின் (ऋत, ṛta) சின்னமாகவும் விளங்குகிறார். அவனது தேர் பொதுவாக ஒரே சக்கரம் கொண்டதாகவும், ஏழு குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவதாகவும் விவரிக்கப்படுகிறது. மிக முக்கியமான குறிப்பு 1.164ஆம் சூக்தத்தின் மூன்றாவது வரியில் (RV 1.164.3) காணப்படுகிறது: “இமம் ரதம் அதி யே ஸப்த தஸ்துஹு, ஸப்தசக்ரம் ஸப்த வஹந்தி அஸ்வாஹு”—இந்தத் தேரின்மேல் ஏறியிருக்கும் ஏழு பேரை, ஏழு சக்கரங்கள் கொண்ட தேரை ஏழு குதிரைகள் இழுக்கின்றன என்று பொருள்படும் இவ்வரி, ஏழு என்னும் எண்ணை பல அடுக்குகளில் (சக்கரங்கள், குதிரைகள், சவாரி செய்பவர்கள், சகோதரிகள்) மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்துகிறது. இச்சூக்தம் தீர்கதமஸ் ஒளசதயர் என்னும் ரிஷியால் இயற்றப்பட்டதாகவும், விச்வேதேவாஹு (பொது தெய்வங்கள்)

என்னும் தேவதைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாகவும், முதன்மையாகத் தரிஷ்டுப் சந்தத்தில் அமைந்ததாகவும் பாரம்பரியம் குறிப்பிடுகிறது.

கவனிக்கத்தக்க விஷயம் என்னவெனில், இந்த வரியில் “ஏழு குதிரைகள்” என்பது சந்த வகைகளின் பெயர்களுடன் நேரடியாக இணைக்கப்படவில்லை. மாறாக, இது ஒரு பொதுவான அண்டவியல் புதிர் அமைப்பாகவே (காலச்சக்கரம், சூரிய இயக்கம், அண்டத்தின் ஒழுங்கு) வழங்கப்படுகிறது. ஹவுபென் (Houben, 2000) இதுபோன்ற எண் புதிர்களைப் ப்ரவர்க்ய் சடங்கின் அடையாள அமைப்புகளுடன் இணைத்து விளக்குகிறார்; அதாவது, ஏழு என்னும் எண் இங்கு முதன்மையாகச் சடங்கு-கால அமைப்பையே குறிக்கும் பொது குறியீடாகச் செயல்படுகிறது. வேறு சில ரிக்வேத வரிகளில் (எடுத்துக்காட்டாக 1.50) சூரியனின் குதிரைகள் அவனது கதீர்களின் (ரஷ்மி) உருவகமாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இது காட்டுவது என்னவெனில், வேத மூலங்களில் ஏழு குதிரைகளின் மிக நேரடியான குறியீட்டுப் பொருள் ஒளிக்கதிர் / காலம் / அண்டவியல் ஒழுங்கு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது; சந்த வகைப்பாட்டுடன் இணைக்கும் விளக்கம் இதனினும் தாமதமான ஒரு அடுக்காகவே தோன்றுகிறது. இதுவே இக்கட்டுரையின் மையக் கண்டுபிடிப்புகளுள் ஒன்று.

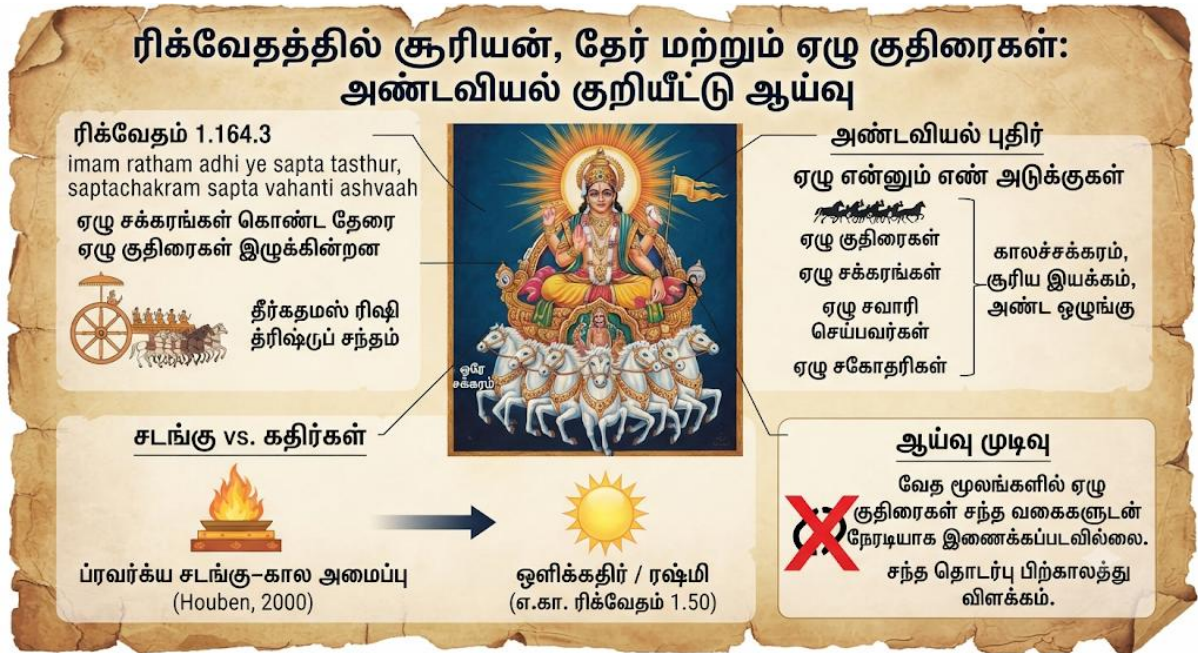

Fig 3: ரிக்வேதமும் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும்: அண்டவியல் குறியீட்டு ஆய்வு

இப்படமானது ரிக்வேதத்தின் 1.164.3 சூக்தத்தின் அடிப்படையில் சூரியனின் தேர் மற்றும் ஏழு குதிரைகளின் உண்மையான அண்டவியல் பொருளை விளக்குகிறது. வேத மூலங்களில் ஏழு குதிரைகள் ஒளிக்கதிர் மற்றும் கால அமைப்பைக் குறிப்பதாகவும், சந்த வகைகளுடன் நேரடித் தொடர்பு பிற்காலத்து விளக்கமே என்பதை இது திட்டவட்டமாக எடுத்துரைக்கிறது.

6. நிருக்தமும் வேதாங்க சந்த வரையறையும்

யாஸ்கரின் நிருக்தம் வேத மொழியியலின் அடிப்படை நூலாக விளங்குகிறது. குமார் (Kumar, 2022) விளக்குவது போல, யாஸ்கர் வேத மந்திரங்களைப் புரிந்துகொள்ள மூன்று கூறுகளை—ரிஷி, தேவதை, சந்தம்—இன்றியமையாதவையாகக் கருதுகிறார். “எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது” (சந்தம்) என்பதும், “யாருக்குச் சொல்லப்படுகிறது” (தேவதை) என்பதும், “யார் சொல்கிறார்” (ரிஷி) என்பதும் ஒன்றுடன் ஒன்று பிரிக்கமுடியாதவை என்னும் இந்த நிருக்த கோட்பாடு, சந்தத்திற்கு வெறும் யாப்பியல் தொழில்நுட்பத்தை மீறிய ஒரு தெய்வீக பரிமாணத்தை அளிக்கிறது.

வேத பாரம்பரிய போர்ட்டல் (Vedic Heritage Portal, n.d.) குறிப்பிடுவது போல, “சந்தஸ்” என்னும் சொல் “சத்” (மூட) என்னும் வேர்ச்சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாக நிருக்தம் விளக்குகிறது—அதாவது, சந்தம் மந்திரத்தின் பொருளை “மூடி” பாதுகாக்கிறது என்று பொருள். இது ஒரு முக்கிய குறியீட்டுக் கருத்தாக்கம்: சந்தம் என்பது வெறும் வெளிப்புற வடிவமைப்பு அல்ல, மாறாக மந்திரத்தின் உள்ளார்ந்த சக்தியை காக்கும் ஒரு “உறை” அல்லது “கவசம்”. இந்தக் கருத்தே பிற்காலத்தில் சந்தத்தை ஒரு “தெய்வீக சக்தி வடிவம்” எனக் கருதும் பாரம்பரியத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கலாம். மேலும், வேதாங்கங்கள் ஆறும் “வேத புருஷனின்” உடல் அங்கங்களாக உருவகப்படுத்தப்படுகின்றன—சிஷுா மூக்காகவும், வியாகரணம் வாயாகவும், நிருக்தம் காதுகளாகவும், சந்தம் கால்களாகவும், ஜோதிடம் கண்களாகவும் கருதப்படுகின்றன. “சந்தம் = கால்கள்” என்னும் இந்த உருவகம் மிக முக்கியமானது: சூரியன் தன் தேரில் அண்டம் முழுவதும் பயணிக்க “கால்களாக” செயல்படுபவை குதிரைகள்; வேதம் தன் பொருளை ஒலியில் “நடத்திச் செல்ல” கால்களாக செயல்படுபவை சந்தங்கள் என்னும்

கட்டமைப்பியல் இணைவு (structural parallelism) இங்கு உருவாகிறது என்பதை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

Fig 4: நிருக்தமும் வேதாங்க சந்த வரையறையும்

இப்படம் யாஸ்கரின் நிருக்தத்தின் அடிப்படையில் வேத மந்திரங்களின் மூன்று முக்கிய கூறுகளான ரிஷி, தேவதை மற்றும் சந்தம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பை விளக்குகிறது. மேலும், சந்தம் என்பது மந்திரத்தின் பொருளைப் பாதுகாக்கும் கவசம் என்றும், வேதாங்கங்கள் அனைத்தும் வேத புருஷனின் உடல் அங்கங்களாக உருவகப்படுத்தப்பட்டு, சந்தம் அவரது கால்களாகச் செயல்படுவதையும் இது அழகாகக் காட்டுகிறது.

7. சந்த சாஸ்திர மரபு: ஏழு பிரதான வேத சந்தங்கள்

சந்த சாஸ்திரம் ஆறு வேதாங்கங்களுள் ஒன்றாக, வேத மந்திரங்களின் யாப்பு அமைப்பை விளக்குகிறது. பிங்களர் இயற்றிய சந்தசூத்திரம் (சுமார் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு) இம்மரபை முறைப்படுத்தி, இருபத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட சந்த வகைகளை வரையறுக்கிறது (Ramanisblog, 2014). எனினும் இவற்றுள் ஏழு சந்தங்கள் “பிரதான வேத சந்தங்கள்” எனக் கருதப்படுகின்றன, ஏனெனில் இவையே ரிக்வேத மந்திரங்களில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு:

சந்தம்	பாதங்களின் எண்ணிக்கை	ஒரு பாதத்தில் எழுத்துக்கள்	மொத்த எழுத்துக்கள்
காயத்ரி	3	8	24
உஷ்ணிக்	4	7 (சராசரி)	28
அனுஷ்டுப்	4	8	32
ப்ருகதி	4 (8+8+12+8)	மாறுபடும்	36
பங்க்தி	4-5	8	40
த்ரிஷ்டுப்	4	11	44
ஜகதி	4	12	48

இந்த அட்டவணை காட்டுவது போல, ஒவ்வொரு சந்தமும் எழுத்து எண்ணிக்கையில் படிப்படியாக அதிகரிக்கும் ஒரு கணித ஒழுங்கைப் பின்பற்றுகின்றன (24, 28, 32, 36, 40, 44, 48—ஒவ்வொரு முறையும் நான்கு எழுத்துக்கள் அதிகரிக்கின்றன). இந்த கணித ஒழுங்குமுறையே, சந்தங்களை ஒரு “படிநிலை” (hierarchy) அமைப்பாக, சூரியனின் இயக்கத்தின் அடிப்படை தாளமாக உருவகிக்க வாய்ப்பளித்திருக்கலாம் என்பது ஒரு கருதுகோளாக முன்வைக்கப்படுகிறது; எனினும் இதற்கு நேரடி வேத மூல ஆதாரம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

Fig 5: சந்த சாஸ்திர மரபு: ஏழு பிரதான வேத சந்தங்கள்

இந்தப் படம் பிங்களரின் சந்தசூத்திரத்தின் அடிப்படையில், ரிக்வேதத்தில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் ஏழு முக்கிய வேத சந்தங்களை (அளவீடுகளை) வரிசைப்படுத்துகிறது. காயத்ரியில் தொடங்கி ஜகதி வரை, ஒவ்வொரு சந்தமும் முந்தையதை விட நான்கு எழுத்துக்கள் அதிகம் கொண்டு, 24 முதல் 48 எழுத்துக்கள் வரை படிப்படியாக அதிகரிக்கும் ஒரு துல்லியமான கணித ஒழுங்கைப் பின்பற்றுகிறது. இது ஒரு படிநிலையை உருவாக்குகிறது.

8. ப்ருகதி சந்தம்: விரிவான ஆய்வு

இக்கட்டுரையின் தலைப்பு சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டும் ப்ருகதி சந்தம், ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களுள் கட்டமைப்பு ரீதியாக மிகவும் தனித்துவமானது. இது நான்கு பாதங்களைக் கொண்டது (8+8+12+8 எழுத்துக்கள், மொத்தம் 36), மற்ற சந்தங்கள் பெரும்பாலும் சம பாத அமைப்பைக் கொண்டிருக்க, ப்ருகதி மட்டும் மூன்றாம் பாதத்தில் நீட்சி பெறுகிறது. இந்த அசமச்சீர் அமைப்பு (asymmetrical structure) மொழியியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது: இது ஓர் ஓய்வு-நீட்சி-ஓய்வு தாள அமைப்பை (rhythmic pattern) உருவாக்குகிறது, இது சடங்கு உச்சரிப்பில் ஒரு சிறப்பு உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு தருணத்தை (emphatic pause) குறிக்கக்கூடும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

“ப்ருஹத்” (बृहत्) என்னும் சொல்லே “பெரிய, விரிவான, உயர்ந்த” எனப் பொருள்படுகிறது. நிருக்த மரபில் இச்சொல் அண்டத்தின் விரிவு, ஒலியின் எழுச்சி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. “ப்ருஹஸ்பதி” (சொல்லின் தலைவன்) என்னும் தெய்வப் பெயருடன் இதன் வேரொற்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது— ப்ருகதி சந்தமும் “பெரிய ஒலி”, “விரிவான சொல்” எனும் கருத்தாக்கத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில், ப்ருகதி சந்தத்தில் அமைந்த மந்திரங்கள் பெரும்பாலும் இந்திரன், அக்னி, வாயு போன்ற தெய்வங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டு, விரிவான, உயர்வுநவிற்சி பாணி கொண்ட (grandiose/elevating) பாடல் தொனியில் அமைவது கவனிக்கத்தக்கது.

சூரிய-குதிரை உருவகத்தில் ப்ருகதியை ஒரு தனிக் “குதிரையாக” வரிசைப்படுத்தும் பாரம்பரிய பட்டியல்களில் (Bhaktinama, 2026; Whispers of Bharat, 2025), இது பொதுவாக காயத்ரிக்கு அடுத்த இரண்டாவது இடத்தில் வைக்கப்படுகிறது. இது சந்தசாஸ்திர பாரம்பரிய வரிசையுடன் சற்று வேறுபடுகிறது, இது இப்பட்டியல்கள் ஒரே மூலத்திலிருந்து அல்லாமல் வெவ்வேறு பிராந்திய/பாரம்பரிய கிளைகளிலிருந்து உருவாகியிருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது இதுவும் இந்த அடையாளம் ஒரு பிற்கால, பல்வேறு கிளைகளாக வளர்ந்த பாரம்பரிய கட்டமைப்பு என்பதற்கான ஆதாரமாக அமைகிறது.

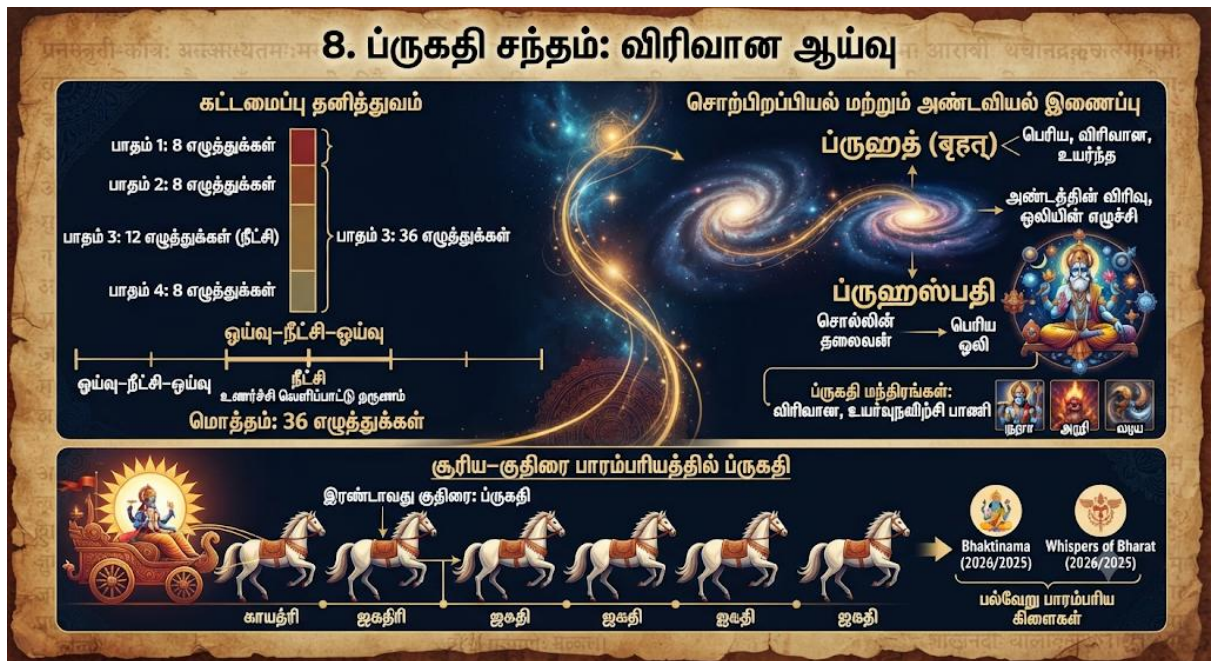

Fig 6: ப்ருகதி சந்தம்: ஒரு விரிவான ஆய்வு

இந்தப் படம் ப்ருகதி சந்தத்தின் தனித்துவமான கட்டமைப்பை விளக்குகிறது. இது நான்கு பாதங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், மூன்றாவது பாதம் மட்டும் நீண்டு (8+8+12+8) மொத்தம் 36 எழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த அசமச்சீர் அமைப்பு, சடங்குகளின்போது ஒரு சிறப்பு உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கான தாளத்தை வழங்குகிறது. இது 'ப்ருஹத்' (பெரிய/விரிவான) என்ற சொல்லிலிருந்து உருவானது மற்றும் ப்ருஹஸ்பதி, இந்திரன் போன்ற உயரிய தெய்வங்களுடன் தொடர்புடையது. சூரிய-குதிரை உருவகத்தில் இது காயத்ரிக்கு அடுத்த இரண்டாவது குதிரையாகக் கருதப்படுகிறது.

9. குதிரை-சந்த ஐக்கியத்தின் உருவாக்க வரலாறு

வேத மூலங்களிலிருந்து பிற்கால பிரபல பாரம்பரியம் வரையிலான இடைவெளியை இணைப்பது எது என்பதே இக்கட்டுரையின் மையக் கேள்வி. இதற்கான பதில் பல அடுக்குகளில் அமைந்திருக்கக்கூடும் என இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது. முதலாவதாக, ரிக்வேதத்திலேயே “ஏழு” எண் பல்வேறு அண்டவியல் அமைப்புகளுடன் (ஏழு உலகங்கள், ஏழு நதிகள், சப்தரிஷிகள்) தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இந்த “ஏழு-மையப்படுத்தல்” (heptadic centrality) பாரம்பரியம் காலப்போக்கில் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட எந்தவொரு ஏழு-கூறு அமைப்பையும் ஏற்கனவே இருக்கும் ஏழு-குறியீடுகளுடன் இணைக்கும் ஒரு “இணைப்புக் கட்டமைப்பாக” (associative template) செயல்பட்டிருக்கலாம். ஏழு பிரதான வேத சந்தங்கள் இருப்பது இதற்கு இயல்பாகவே பொருந்துகிறது.

இரண்டாவதாக, பிராமண மற்றும் ஆரண்யக இலக்கியங்களில் (எடுத்துக்காட்டாக தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் உள்ள ப்ரவர்க்ய பிராமணம்—Houben, 1991) சடங்கு விளக்கங்கள் விரிவடைந்து, ஒவ்வொரு சடங்குக் கூறுக்கும் ஒரு குறியீட்டு அர்த்தம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வகை நிதான-விளக்க முறையே, சூரியனின் ஒவ்வொரு குதிரைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட சந்த-பெயரை அளிக்கும் பிற்கால நடைமுறைக்கு முன்னோடியாக அமைந்திருக்கலாம். மூன்றாவதாக, பிற்கால பாஷ்யகாரர்களும் புராண இலக்கியமும், சிக்கலான சந்த இலக்கணத்தை நேரடியாக விளக்குவதற்குப் பதிலாக, ஏற்கனவே பரிச்சயமான சூரிய-தேர்-குதிரை உருவகத்துடன் அதை

இணைத்து ஒரு எளிய, நினைவில் நிற்கும் கல்வி முறையை (mnemonic device) உருவாக்கியிருக்கக்கூடும். இது வாய்மொழி பாரம்பரியத்தில் அறிவு பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு பொதுவான யுக்தி என்பது கல்வியியலில் நன்கு அறியப்பட்டதே.

நான்காவதாக, ரத சப்தமி போன்ற பண்டிகைகளிலும் சூரிய கோயில் சிற்பக்கலையிலும் ஏழு குதிரைகள் காட்சிப்பொருளாக நிலைநிறுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, இந்த உருவகம் மேலும் திடப்படுத்தப்பட்டு, அதற்கு பல்வேறு குறியீட்டுப் பொருள்கள் (நிறங்கள், வார நாட்கள்) படிப்படியாக இணைக்கப்பட்டன (Ratha Saptami, n.d.). சந்தம் என்பதும் இந்த “இணைக்கப்பட்ட பொருள்களின்” பட்டியலில் ஒன்றாக இடம்பெற்றிருக்கலாம். எனவே, “ஏழு குதிரை = ஏழு சந்தம்” என்னும் அடையாளம் என்பது ஒரு ஒற்றை மூலத்திலிருந்து தோன்றியதல்ல; மாறாக, வேத எண் குறியீட்டு மரபு, நிருக்த-சந்த மொழியியல் கோட்பாடு, பிராமண நிதான-விளக்க முறை, மற்றும் பிற்கால பாரம்பரிய கல்வி/கலை நடைமுறைகள் ஆகிய பல அடுக்குகளின் ஒருங்கிணைவால் காலப்போக்கில் உருவான ஒரு படிப்படியான குறியீட்டு கட்டுமானம் (progressive semiotic construction) எனக் கொள்வதே கல்வியியல் ரீதியாக மிகவும் பொறுப்புள்ள முடிவாகும்.

Fig 7: குதிரை-சந்த ஐக்கியத்தின் உருவாக்க வரலாறு

இந்தப் படம் "ஏழு குதிரை = ஏழு சந்தம்" என்ற குறியீட்டுக் கருத்தாக்கம் காலப்போக்கில் உருவான நான்கு நிலைகளை விளக்குகிறது. ரிக்வேதத்தின் 'ஏழு' எனும் எண் மரபு, பிராமணங்களின் சடங்கு முறைகள், நினைவில் கொள்ள உதவும் பிற்காலக் கல்வி உத்திகள் மற்றும் கோயில் சிற்பக்கலை காட்சிப்படுத்தல் ஆகியவற்றின் கூட்டு இணைப்பால் இக்குறியீட்டு கட்டுமானம் உருவானதை இப்படம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

10. குறியீட்டியல் பகுப்பாய்வு

குறியீட்டியல் (Semiotics) கோட்பாட்டு நோக்கில் நோக்கும்போது, சூரியன்-குதிரை-சந்தம் என்னும் மூவகைத் தொடர்பு ஒரு "இரண்டாம் நிலை குறியீட்டு அமைப்பாக" (secondary signification system) செயல்படுகிறது எனலாம். முதல் நிலையில், "குதிரை" என்பது சூரிய கதிர்/இயக்கம்/வேகம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் ஓர் இயற்கை உருவகமாக (primary metaphor) செயல்படுகிறது. இரண்டாம் நிலையில், இதே "குதிரை" குறியீடு, ஏற்கனவே அறியப்பட்ட மற்றொரு கருத்தாக்க அமைப்பான "சந்தம்" உடன் இணைக்கப்பட்டு, ஒரு புதிய அர்த்த அடுக்கை (semantic layer) உருவாக்குகிறது. இது ரோலண்ட் பார்த் (Roland Barthes) விளக்கும் "மிதம் இரண்டாம் நிலை குறியீட்டு அமைப்பு" (myth as second-order semiological system) எனும் கருத்தாக்கத்துடன் ஒப்பிடத்தக்கது—ஒரு அடையாளம் (sign) அதன் முதல்நிலைப் பொருளை (ஒளிக்கதிர்) தக்கவைத்துக்கொண்டே, ஒரு புதிய கலாச்சார அர்த்தத்தையும் (சந்த ஞானம்) தாங்கும் திறன் பெறுகிறது.

"ஏழு" எண் இங்கு ஒரு "மையக் குறிப்பான்" (master signifier) ஆகச் செயல்படுகிறது—இது பல்வேறு தனித்தனி அமைப்புகளை (குதிரைகள், சந்தங்கள், நிறங்கள், நாட்கள், முனிவர்கள்) ஒரே எண் அமைப்பின் கீழ் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு கட்டமைப்புக் கருவியாக (structuring device) செயல்படுகிறது. இது இந்திய அண்டவியல் சிந்தனையின் ஒரு பொதுவான பண்பு: எண்கள் வெறும் அளவீட்டுக் கருவிகள் அல்ல, மாறாக அண்ட ஒழுங்கை பிரதிபலிக்கும் தத்துவார்த்த கருவிகள். மேலும், "நாத பிரம்மம்" (ஒலியே பிரம்மம்) என்னும் இந்திய தத்துவக் கருத்தாக்கத்தின் வெளிச்சத்தில் நோக்கும்போது, சந்தம் என்பது ஒலியின் அமைப்புமுறை என்பதால், அது நேரடியாக பிரம்ம சக்தியின் ஒரு வெளிப்பாடாகக் கருதப்படுகிறது. சூரியன் ஒளியின் தேவனாக

இருப்பதால், ஒளி (சூரியன்)–ஒலி (சந்தம்)–சக்தி (பிரம்மம்) என்னும் முப்பரிமாண குறியீட்டு சங்கிலி இங்கு உருவாகிறது. இதுவே இக்குறியீட்டு அமைப்பின் ஆழமான தத்துவார்த்த அடிப்படையாக அமைகிறது என இக்கட்டுரை வாதிகிறது.

11. இந்திய அறிவு மரபு கட்டமைப்பில் மதிப்பீடு

இந்திய அறிவு மரபு (Indian Knowledge Systems—IKS) கோட்பாட்டு கட்டமைப்பில், மொழி, ஒலி, எண், மற்றும் அண்டவியல் ஆகியவை தனித்தனி துறைகளாகப் பிரிக்கப்படாமல், ஒரு ஒருங்கிணைந்த அறிவு வலையமைப்பாகவே (integrated epistemic network) கருதப்படுகின்றன. குமார் (Kumar, 2022) சுட்டிக்காட்டுவது போல, வேத உலகக் கண்ணோட்டத்தில் மொழி இல்லாமல் எதுவும் இல்லை என்னும் அடிப்படைக் கொள்கை நிலவுகிறது. இக்கொள்கையின்படி, சந்தம் (மொழியின் ஒலி அமைப்பு) மற்றும் சூரியன் (அண்டத்தின் இயங்கு சக்தி) ஆகிய இரண்டும் ஒரே “ரித” (ஒழுங்கு) கொள்கையின் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகளாகவே கருதப்படுகின்றன. இதனால்தான், இவ்விரண்டையும் இணைக்கும் ஒரு உருவக அமைப்பு (குதிரைகள்) இயல்பாகவே வேத பாரம்பரிய சிந்தனையில் தோன்றியிருக்கக் கூடும்.

இதேபோல, ஆறு வேதாங்கங்களையும் ஒரு “வேத புருஷனின்” உடலமைப்பாகக் கருதும் பாரம்பரிய உருவகம் IKS-இன் ஒரு சிறப்பியல்பான கல்வி முறையியலைக் காட்டுகிறது: சிக்கலான தொழில்நுட்பக் கருத்தாக்கங்களை பரிச்சயமான, உடல்சார்ந்த அல்லது இயற்கைசார்ந்த உருவகங்கள் மூலம் எளிமையாக்கி, வாய்மொழி பாரம்பரியத்தில் எளிதில் நினைவில் நிறுத்தும் ஒரு கல்வியியல் யுக்தி. சூரியன்–குதிரை–சந்தம் உருவகமும் இதே யுக்தியின் ஒரு நீட்சியாகவே கருதப்படலாம். இந்த வகையான உருவக-அடிப்படையிலான அறிவு பரிமாற்ற முறை, சிக்கலான யாப்பியல் அமைப்புகளை மனனம் செய்வதற்குப் பதிலாக, ஒரு காட்சிப் பொருளான (சூரியன் தேர்) உடன் இணைத்து கற்பிக்கும் இந்த முறை, இன்றைய “காட்சி கற்றல்” (visual learning) மற்றும் “நினைவூட்டல் யுக்திகள்” (mnemonic strategies) கோட்பாடுகளுடன் ஆச்சரியகரமான ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது.

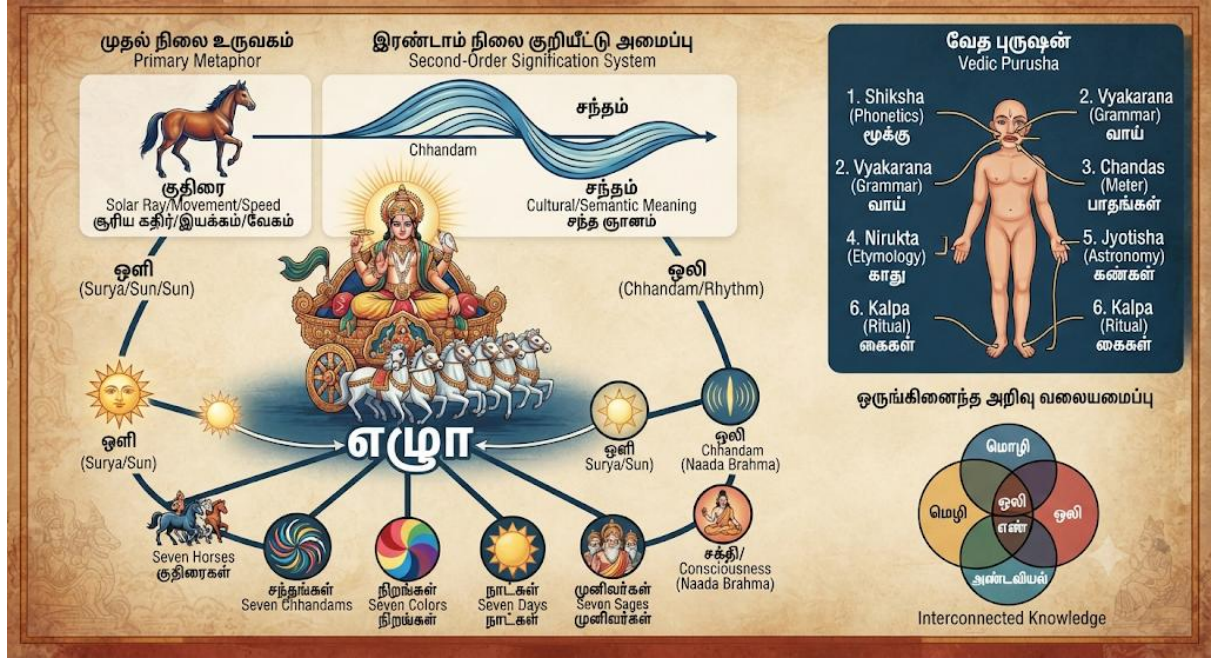

Fig 8: சூரியன்-குதிரை-சந்தம் குறியீட்டியல் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு

இப்படம் சூரியன், குதிரை மற்றும் சந்தம் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான குறியீட்டியல் தொடர்பையும், 'எழு' என்ற எண்ணின் அண்டவியல் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்குகிறது. மேலும், இது ரோலண்ட் பார்த் மிதக் கோட்பாடு மற்றும் வேத புருஷன் உருவகம் மூலம் இந்திய அறிவு மரபின் ஒருங்கிணைந்த அறிவு வலையமைப்பை காட்சிப்படுத்துகிறது.

12. விமர்சனப் பார்வையும் கலந்துரையாடலும்

இக்கட்டுரையின் கண்டுபிடிப்புகளை மதிப்பிடும்போது சில முக்கிய வரம்புகளையும் எச்சரிக்கைகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக, ரிக்வேதம் 1.164ஆம் சூக்தம் உள்ளிட்ட மூல வேத உரைகளில் “சந்த-குதிரை” நேரடி அடையாளம் வெளிப்படையாக இல்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டும். இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்பட்ட “படிப்படியான உருவாக்க” கோட்பாடு, தற்போது கிடைக்கும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் ஒரு நியாயமான கருதுகோள் (plausible hypothesis) ஆகும், ஆனால் இது இறுதி முடிவாகக் கருதப்படக்கூடாது; இது மேலும் நேரடி பிராமண/ஆரண்யக உரை பகுப்பாய்வு தேவைப்படும் ஒரு திறந்த ஆய்வுப் பகுதியாகவே உள்ளது.

இரண்டாவதாக, பிரபல இணையதள ஆதாரங்கள் இக்கட்டுரையில் பாரம்பரிய நம்பிக்கையை விளக்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, ஆனால் இவை கல்வியியல் ஆய்வுகள் அல்ல என்பதால், அவற்றை பாரம்பரிய/பிரபல புரிதலின் எடுத்துக்காட்டுகளாக மட்டுமே இக்கட்டுரை கருதுகிறது, மெய்ப்பிக்கப்பட்ட வரலாற்று உண்மைகளாக அல்ல. மூன்றாவதாக, சந்த சாஸ்திரம் மற்றும் புராண இலக்கியங்களுக்கு இடையேயான காலவரிசை (chronology) இன்னும் இந்தாலஜி ஆய்வுத்துறையில் விவாதத்திற்குரியதாகவே உள்ளது (Witzel, 1997). எனவே, இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்பட்ட “நான்கு அடுக்கு” உருவாக்க வரலாறு ஒரு தர்க்கரீதியான கட்டமைப்பே தவிர, துல்லியமான காலக்கோடு அல்ல. இந்த வரம்புகள் இருந்தபோதிலும், இக்கட்டுரையின் மையப் பங்களிப்பு என்னவெனில்—ஒரு பிரபலமான மத-பண்பாட்டு நம்பிக்கையை மையவாதப் பார்வையில் (essentialist view) ஏற்காமல், அதன் வரலாற்று/மொழியியல் அடுக்குகளை பிரித்தறியும் ஒரு விமர்சன கல்வியியல் மாதிரியை (critical scholarly model) முன்வைத்திருப்பதே ஆகும். இது எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கு, இதுபோன்ற பிற வேத-புராண குறியீட்டு அமைப்புகளையும் (எடுத்துக்காட்டாக, சப்தரிஷிகள், சப்த லோகங்கள்) இதே அணுகுமுறையில் மறுபரிசீலனை செய்ய ஒரு மாதிரி வழங்குகிறது.

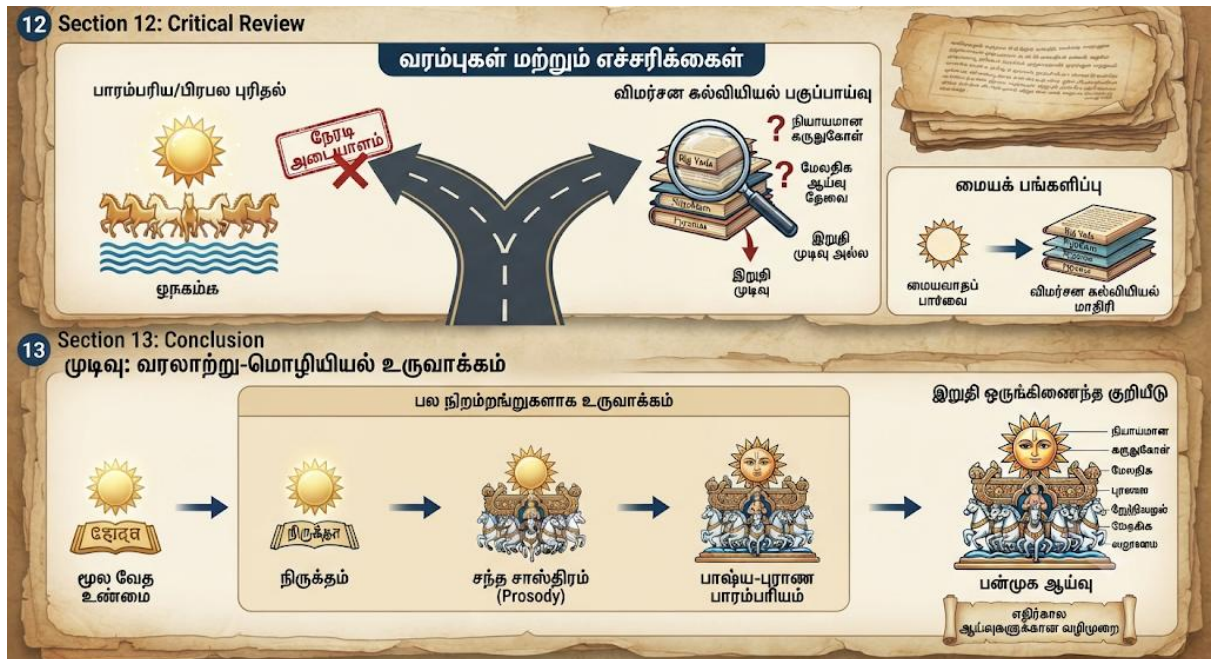

Fig 9: விமர்சனப் பார்வையும் வரலாற்று உருவாக்க முடிவும்

இப்படம் சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் மற்றும் வேத சந்தங்கள் பற்றிய நம்பிக்கையின் வரம்புகளை விமர்சன கல்வியியல் மற்றும் வரலாற்று-மொழியியல் அடிப்படையில் ஆராய்கிறது. இது மூல வேத சான்றுகள், நிருத்தம், சந்த சாஸ்திரம் மற்றும் புராண பாரம்பரியம் ஆகிய அடுக்குகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து, இந்த குறியீட்டு அமைப்பு பல நூற்றாண்டுகளாக படிப்படியாக உருவான ஒரு கட்டுமானம் என்பதை விளக்குகிறது.

13. முடிவுரை

இக்கட்டுரை “சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் ஏழு வேத சந்தங்களைக் குறிக்கின்றன” என்னும் பிரபலமான பாரம்பரிய நம்பிக்கையை, ஒரு முன்கூட்டிய முடிவாக ஏற்காமல், அதன் வரலாற்று-மொழியியல் உருவாக்கத்தை ஆராயும் ஒரு ஆய்வுக் கேள்வியாக அணுகியது. ரிக்வேத மூலங்கள், நிருத்தம், சந்த சாஸ்திரம் மற்றும் பிற்கால பாஷ்ய-புராண பாரம்பரியம் ஆகியவற்றை பகுப்பாய்வு செய்ததன் மூலம், இந்த அடையாளம் ஒரு ஒற்றை, மூல-வேத அடிப்படையிலான உண்மை அல்ல, மாறாக பல நூற்றாண்டுகளாக அடுக்கடுக்காக உருவான ஒரு குறியீட்டு கட்டுமானம் என்பது நிறுவப்பட்டது. ப்ருகதி சந்தம் உள்ளிட்ட ஏழு பிரதான வேத சந்தங்களின் யாப்பியல் அமைப்பு, நிருத்த மொழியியல் கோட்பாடு, மற்றும் இந்திய அறிவு மரபின் உருவக-அடிப்படையிலான கல்வி முறையியல் ஆகியவை இணைந்து, இந்த குறியீட்டு அமைப்பிற்கு ஒரு வலுவான மொழியியல்-தத்துவார்த்த அடிப்படையை அளிக்கின்றன.

இறுதியில், இக்கட்டுரை வலியுறுத்துவது என்னவெனில், இந்திய பண்பாட்டு குறியீடுகளை ஆய்வு செய்யும்போது, “பாரம்பரிய நம்பிக்கை” மற்றும் “வேத மூல உண்மை” ஆகிய இரண்டையும் தனித்தனியே அடையாளம் கண்டு, அவற்றுக்கிடையேயான வரலாற்று உருவாக்க செயல்முறையை நுணுக்கமாக ஆராய்வதே கல்வியியல் ரீதியாக மிகவும் பொறுப்புள்ள அணுகுமுறையாகும். இது வேத இலக்கியம், மொழியியல், குறியீட்டியல் மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு ஆகிய பல்புற ஆய்வுகளின் ஒருங்கிணைவால் மட்டுமே சாத்தியமாகிறது, மேலும் இதுவே எதிர்கால இந்திய அறிவு மரபு ஆய்வுகளுக்கு ஒரு வளமான வழிமுறையை வழங்குகிறது.

Copyright and Licence

© 2026 The Author(s). This article is published in TAMILMANAM under the Creative Commons Attribution 4.0 International Licence (CC BY 4.0), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided appropriate credit is given to the original author(s) and the source, a link to the licence is provided, and any changes are indicated. Licence: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Publisher's Note

TAMILMANAM remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations. The views expressed are those of the authors.

References

- [1.] af Edholm, K. (2021). Rudra Mahāvīra: Vrātya-elements in the Vedic Pravargya-complex. *Studia Orientalia Electronica*, 9(1), 1–30.
<https://doi.org/10.23993/store.85398>
- [2.] Bhaktinama. (2026, August 1). Seven horses of Surya Dev: Names, significance, symbolism, and spiritual meaning in Hinduism.
<https://www.bhaktinama.com/blog/seven-horses-of-surya-dev-names-significance>
- [3.] Houben, J. E. M. (1991). The Pravargya Brāhmaṇa of the Taittirīya Āraṇyaka: An ancient commentary on the Pravargya ritual. Motilal Banarsidass.
- [4.] Houben, J. E. M. (2000). The ritual pragmatics of a Vedic hymn: The “riddle hymn” (R̥gveda 1.164) and the Pravargya-ritual. *Journal of the American Oriental Society*, 120(4), 499–536.
- [5.] Kapoor, K. (2005). Dimensions of Panini grammar: The Indian grammatical system. D.K. Printworld.

-
- [6.] Kumar, A. (2022, November 1). Yaska's Nirukta and his reflections on language. Indica Today. <https://www.indica.today/long-reads/yaskas-nirukta-and-his-reflections-on-language/>
- [7.] Ramanisblog. (2014, April 6). Chandas, Vedic meters details. <https://ramanisblog.in/2014/04/06/chandas-vedic-meters-details/>
- [8.] Ratha Saptami. (n.d.). In Wikipedia. Retrieved September 5, 2026, from https://en.wikipedia.org/wiki/Ratha_Saptami
- [9.] Sarup, L. (1927). The Nighantu and the Nirukta: The oldest Indian treatise on etymology, philology, and semantics. Oxford University Press.
- [10.] van Buitenen, J. A. B. (1968). The Pravargya: An ancient Indian iconic ritual, described and annotated. Deccan College Postgraduate and Research Institute.
- [11.] Vedic Heritage Portal, Ministry of Culture, Government of India. (n.d.). Vedāṅgas. Retrieved September 5, 2026, from <https://vedicheritage.gov.in/vedangas/>
- [12.] Whispers of Bharat. (2025, August 6). Unlock the forgotten Vedic secret of the sun's 7 rays. <https://whispersofbharat.com/suns-7-rays-meaning/>
- [13.] Witzel, M. (Ed.). (1997). Inside the texts, beyond the texts: New approaches to the study of the Vedas. Harvard Oriental Series, Opera Minora, Department of Sanskrit and Indian Studies, Harvard University.